

Projekt z dnia 04.11.2009 r.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 2009 r.

w sprawie zamknięć urzędowych

Na podstawie art. 42 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 168, poz. 1323) zarządza się, co następuje:

**Rozdział 1
Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy zakres i tryb nakładania i zdejmowania zamknięć urzędowych;
- 2) rodzaje i formy zamknięć urzędowych;
- 3) rodzaje podmiotów upoważnionych przez organ Służby Celnej do nakładania i zdejmowania zamknięć urzędowych i warunki, które te podmioty muszą spełniać.

**Rozdział 2
Szczegółowy zakres i tryb nakładania i zdejmowania zamknięć urzędowych**

§ 2. 1. Zamknięcia urzędowe są nakładane, gdy jest to niezbędne:

- 1) ze względu na warunki procedury celnej, dla zapewnienia tożsamości towarów lub ich identyfikacji;
- 2) wobec towarów, którym nadano przeznaczenie celne wprowadzenia do wolnego obszaru celnego lub składu wolnoctłowego, które są przewożone z urzędu celnego do wolnego obszaru celnego lub składu wolnoctłowego;
- 3) wobec towarów znajdujących się w wolnym obszarze celnym lub w składzie wolnoctłowym, które są przewożone do innego wolnego obszaru celnego lub składu wolnoctłowego;
- 4) wobec towarów objętych procedurą składu celnego, które są przemieszczane do innego składu celnego;
- 5) wobec towarów składowanych czasowo, które są przewożone do innego miejsca znajdującego się pod dozorem celnym;
- 6) wobec towarów złożonych w magazynie czasowego składowania bez zabezpieczenia kwoty wynikającej z długu celnego;
- 7) wobec towarów wprowadzonych na obszar celny Wspólnoty Europejskiej, które są przewożone drogą celną;
- 8) w celu wyeliminowania dostępu do alkoholu etylowego i jego par, w gorzelni, w której stosuje się system zamkniętego magazynu, polegający na nałożeniu zamknięć urzędowych na urządzenia produkcyjne i magazynowe alkoholu etylowego;

- 9) w przypadku pobrania próbki towarów lub wyrobów akcyzowych w celu ich zbadania;
- 10) w przypadku, gdy wysyłka wyrobów akcyzowych, z wyjątkiem wyrobów energetycznych objętych kontrolą, odbywa się w obecności funkcjonariusza celnego, zwanego dalej „funkcjonariuszem”;
- 11) dla zabezpieczenia dokumentacji związanej z urządzeniami, wyrobami i towarami lub czynnościami podlegającymi kontroli;
- 12) wobec towarów, co do których istnieje uzasadnione podejrzenie, że mogą zostać usunięte spod dozoru celnego;
- 13) w przypadku przywozu na obszar celny Wspólnoty Europejskiej lub wywozu z tego obszaru towarów transportem przesyłowym, takim jak rurociągi, gazociągi i sieć energetyczna;
- 14) wobec napojów alkoholowych i wyrobów tytoniowych znajdujących się na statkach, które wpłynęły na obszar celny Wspólnoty Europejskiej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 14, można odstąpić od nakładania zamknięć urzędowych pod warunkiem, że ilość napojów alkoholowych lub wyrobów tytoniowych, zgodnie z dokumentami przedstawionymi przez agenta statku lub danymi zawartymi w Polskim Systemie Kontroli i Informacji o Portach, jest niewielka i nie stanowi ilości handlowej.

§ 3. W przypadku wykonywania kontroli, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej, zwanej dalej „ustawą”, zamknięcia urzędowe mogą być nakładane na każde urządzenie będące jej przedmiotem.

§ 4. W przypadku, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 13, zamknięcia urzędowe są nakładane na przyrządy pomiarowe wskazujące ilość przywożonych lub wywożonych towarów, przed rozpoczęciem ich eksploatacji.

§ 5. Zamknięcia urzędowe mogą być nakładane w każdym miejscu, w którym znajdują się kontrolowane towary, wyroby lub urządzenia.

§ 6. 1. Zamknięcia urzędowe są zdejmowane w przypadku, gdy ustanie przyczyna ich nałożenia oraz w celu przeprowadzenia kontroli.

2. Zdjęte zamknięcia urzędowe nie mogą zostać ponownie nałożone.

§ 7. Przed zdjęciem zamknięć urzędowych, funkcjonariusz sprawdza prawidłowość ich nałożenia oraz czy nie zostały one naruszone, usunięte lub zniszczone.

§ 8. W przypadku zdjęcia zamknięć urzędowych przez funkcjonariusza, po zakończeniu czynności kontrolnych nakłada on nowe zamknięcia urzędowe, chyba że istnieją przyczyny, o których mowa w § 6 ust. 1.

§ 9. 1. Nałożenie oraz zdjęcie zamknięć urzędowych, dokumentuje się, w przypadku kontroli, o której mowa w:

- 1) art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy, w dokumencie wymaganym przy obejmowaniu towaru procedurą celną lub przy nadawaniu mu innego przeznaczenia celnego;
- 2) art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy, w administracyjnym dokumencie towarzyszącym, dokumencie dostawy lub innym dokumencie handlowym zastępującym dokument dostawy oraz odpowiednio dokumencie przewozu lub dokumencie sprawdzenia i przyjęcia przesyłki, o ile taki dokument został sporządzony a także w protokole z czynności kontrolnych, o ile taki

protokół został sporządzony oraz w spisie zamknięć urzędowych prowadzonym przez podmiot podlegający kontroli;

- 3) art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy, w protokole z czynności kontrolnych oraz w spisie zamknięć urzędowych, prowadzonym przez podmiot podlegający kontroli.

2. Spis zamknięć urzędowych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, oraz dokumenty, o których mowa w ust. 1, zawierają informacje o miejscu, dacie, liczbie, rodzaju i cechach identyfikacyjnych nałożonych i zdjętych zamknięć urzędowych oraz podpis funkcjonariusza, który nakładał i zdejmował te zamknięcia, a w przypadku spisu zamknięć urzędowych także podpis osoby odpowiedzialnej za wykonywanie powierzonych jej, przez podmiot podlegający kontroli, obowiązków w zakresie objętym kontrolą.

Rozdział 3

Rodzaje i formy zamknięć urzędowych

§ 10. Stosuje się następujące rodzaje zamknięć urzędowych:

- 1) plomby ołowiane lub z innych metali bądź ich stopów, o dużej plastyczności, odporne na zwykłe zużycie lub przypadkowe naruszenie, wraz z elementami mocującymi plombę;
- 2) pieczęcie, stemple oraz inne znaki stosowane przy wykonywaniu kontroli, których wzory zostały określone w przepisach odrębnych.

§ 11. 1. Zamknięcia urzędowe, o których mowa w § 10 w:

- 1) pkt 1, nakłada się w formie plomby zaciśniętej na elemencie mocującym przy użyciu plombownicy,
- 2) pkt 2, nakłada się w formie odcisnięcia pieczęci, stempla lub innego znaku na urządzeniu, pomieszczeniu, naczyniu lub środku transportu
- tak, aby po nałożeniu były one łatwo dostępne do kontroli, oraz aby każda próba ich naruszenia lub usunięcia pozostawiała widoczne ślady.

2. Zamknięcia urzędowe są nakładane bezpośrednio lub z użyciem odpowiednich cięgien spinających: szpagatu z drucikiem, drutu lub żyłki syntetycznej z nawiniętą na nie spiralą metalową lub podobnym dwuskładnikowym elementem.

3. Na zamknięciach urzędowych umieszcza się odciski cech identyfikacyjnych, którymi są wizerunek godła Rzeczypospolitej Polskiej oraz oznaczenia literowe, cyfrowe lub symbole, określone w przepisach odrębnych, uniemożliwiające fałszowanie lub podrabianie zamknięć.

§ 12. W rozumieniu rozporządzenia, zamknięciami urzędowymi są też inne niż wymienione w § 10 rodzaje zamknięć, nałożone przez właściwe organy, również innych państw.

Rozdział 4

Rodzaje podmiotów upoważnionych do nakładania i zdejmowania zamknięć urzędowych i warunki, które te podmioty muszą spełniać

§ 13. 1. Organ Służby Celnej może upoważnić do nakładania i zdejmowania zamknięć urzędowych podmiot zobowiązany do przestrzegania przepisów, o których mowa w:

- 1) art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy, pod warunkiem posiadania przez ten podmiot:
 - a) statusu upoważnionego podmiotu gospodarczego (AEO) w rozumieniu art. 5a rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego

Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992, str.1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 4, str. 307, z późn. zm.²⁾), w przypadku stosowania procedury uproszczonej, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. c tego rozporządzenia lub

- b) pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej lub innego pozwolenia organu Służby Celnej, z którego będzie wynikało, że jest zwolniony z obowiązku przedstawiania towarów w urzędzie celnym;
- 2) art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy, który zgodnie z przepisami odrębnymi dokonuje odbioru lub wysyłki wyrobów akcyzowych bez udziału funkcjonariusza, pod warunkiem posiadania przez ten podmiot zatwierdzonych akt weryfikacyjnych, o których mowa w art. 64 ust. 4 ustawy, oraz spełniania przez niego warunków do uzyskania zezwolenia na zwolnienie z obowiązku składania zabezpieczenia akcyzowego, o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U z 2009 r. Nr 3, poz. 11 i Nr 98, poz. 819);
- 3) art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy, pod warunkiem posiadania przez ten podmiot systemu służącego kontroli przebiegu i prowadzenia gier, w tym umożliwiającego rozstrzygnięcie wątpliwości związanych z urządzanymi grami oraz weryfikację prawidłowości wydawania zaświadczeń o uzyskanej wygranej, za pomocą magnetycznego zapisu obrazu.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, mogą uzyskać upoważnienie do nakładania i zdejmowania zamknięć urzędowych, pod warunkiem opracowania i wdrożenia procedury ewidencjonowania nałożonych i zdjętych zamknięć urzędowych oraz procedury przekazywania organom Służby Celnej informacji o nałożeniu lub zdjęciu zamknięć urzędowych, z uwzględnieniem informacji o liczbie, rodzaju i cechach identyfikacyjnych tych zamknięć.

Rozdział 5

Przepis końcowy

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.³⁾

MINISTER FINANSÓW

-
- 1) Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).
- 2) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE C 241 z 29.08.1994, L 17 z 21.01.1997, L 119 z 7.05.1999, L 311 z 12.12.2000, L 236 z 23.09.2003, L 9 z 15.01.2004, L 117 z 04.05.2005, L 354 z 14.12.2006, L 363 z 20.12.2006.
- 3) Zakres spraw uregulowany niniejszym rozporządzeniem był wcześniej uregulowany rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 20 listopada 2004 r. w sprawie warunków wykonywania czynności kontroli celnej (Dz. U. Nr 255, poz. 2559 oraz z 2007 r. Nr 234, poz. 1719) oraz rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego (Dz. U. Nr 65, poz. 598, z 2005 r. Nr 96, poz. 811, Nr 254, poz. 2136, z 2006 r. Nr 72, poz. 498 i Nr 238, poz. 1727 oraz z 2007 r. Nr 196, poz. 1415 oraz z 2009 r. Nr 32, poz. 225), które w części dotyczącej zamknięć celnych i zabezpieczeń urzędowych tracą moc, na podstawie art. 242 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 168, poz. 1323), w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie zamknięć urzędowych stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 42 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 168, poz. 1323). Zgodnie z ww. przepisem Minister Finansów określi w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres i tryb nakładania i zdejmowania zamknięć urzędowych, rodzaje lub formy tych zamknięć oraz rodzaje podmiotów upoważnionych przez organy Służby Celnej do nakładania i zdejmowania zamknięć urzędowych, a także warunki, które te podmioty muszą spełniać, uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa obrotu, tożsamości towaru, urządzenia oraz uniemożliwienie usunięcia zamknięcia bez jego zniszczenia, jak również konieczność identyfikacji zamknięć urzędowych nakładanych przez upoważnione podmioty.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia reguluje całokształt problematyki związanej z zamknięciami urzędowymi. Regulacje, dotyczące m.in. zakresu i trybu nakładania i zdejmowania zamknięć urzędowych, z uwzględnieniem zmian wynikających z ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej, zostały przeniesione z rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 listopada 2004 r. w sprawie warunków wykonywania czynności kontroli celnej (Dz. U. Nr 255, poz. 2559, z późn. zm.). W zakresie dotyczącym wyrobów akcyzowych oraz urządzeń stosowanych w grach projekt rozporządzenia zastępuje przepisy zawarte w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego (Dz. U. Nr 65, poz. 598, z późn. zm.). Projekt rozporządzenia precyzuje szereg kwestii, które do tej pory nie były regulowane jednolitym aktem prawnym.

Przepisy § 2-4 szczegółowo regulują zakres stosowania zamknięć urzędowych, wymieniając przypadki, kiedy może wystąpić konieczność ich nakładania. Szczegółowy zakres stosowania zamknięć urzędowych wynika z faktu, że odnosi się on do przepisów dotyczących towarów, wyrobów i urządzeń.

Przepis § 5 wprowadza możliwość stosowania zamknięć urzędowych wszędzie tam, gdzie znajdują się towary, wyroby i urządzenia podlegające kontroli. Rozwiązanie to stanowi skuteczne narzędzie dla funkcjonariuszy celnych przy wykonywaniu kontroli. W trakcie wykonywania czynności kontrolnych mogą ujawnić się okoliczności, wskazujące na konieczność nałożenia zamknięć urzędowych przez funkcjonariusza celnego, w celu zapewnienia bezpieczeństwa obrotu albo tożsamości towaru, wyrobu lub urządzenia.

Przepis § 6 określa, w jakim przypadku zamknięcia urzędowe są zdejmowane, a także zakazuje ponownego nakładania zdjętych już zamknięć.

Przepisy § 7 i § 8 nakładają na funkcjonariuszy celnych obowiązki związane ze sprawdzeniem zamknięć urzędowych, a także obowiązek nałożenia nowych zamknięć po zakończeniu czynności kontrolnych, w celu potwierdzenia faktu przeprowadzenia kontroli.

Przepis § 9 reguluje kwestie dokumentowania faktu nałożenia i zdjęcia zamknięć urzędowych, różnicując je w zależności od zakresu ich stosowania. Mając na uwadze potrzebę zapewnienia skutecznego stosowania zamknięć urzędowych, a w szczególności ich tożsamości, prawodawca – w ramach określenia trybu nakładania i zdejmowania zamknięć urzędowych - wprowadził obowiązek ewidencjonowania nakładanych i zdejmowanych zamknięć urzędowych w dokumencie ewidencyjnym określonym jako *spis zamknięć urzędowych*, określając też wymagania wobec tego dokumentu, który zastępuje dotychczas stosowaną ewidencję zabezpieczeń urzędowych określoną w

rozporządzeniu w sprawie wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego, z uwzględnieniem jednak niezbędnych zmian wynikających z ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej. Przy nakładaniu i zdejmowaniu zamknięć urzędowych spis zamknięć urzędowych zawierający m. in. informacje o podmiocie, miejscu nałożenia zamknięć, liczbie zamknięć i ich cechach identyfikacyjnych zapewnia wiarygodność nałożonych zamknięć oraz stanowi niezbędny element wykonywania czynności kontrolnych, pozwalający na skuteczny nadzór organów Służby Celnej nad podmiotami podlegającymi kontroli. Ponadto, biorąc pod uwagę, iż przepisy dotyczące kontroli wyrobów akcyzowych umożliwiają przemieszczanie wyrobów akcyzowych wyłącznie na podstawie administracyjnego dokumentu towarzyszącego, dokumentu dostawy lub innego dokumentu zastępującego dokument dostawy, w § 9 ust. 2 dopuszczono możliwość dokumentowania nałożenia oraz zdjęcia zamknięć urzędowych w tych dokumentach. W obecnym stanie prawnym obowiązek dokumentowania nałożonych zabezpieczeń urzędowych dotyczył wyłącznie dokumentu przewozu oraz dokumentu sprawdzenia i przyjęcia przesyłki. Ponadto w § 9 ust. 2 określono katalog niezbędnych informacji, jakie mają być zawarte w dokumentach związanych z towarem, wyrobem lub urządzeniem oraz obowiązek potwierdzenia powyższych danych przez funkcjonariusza, który nakładał i zdejmował zamknięcia oraz przez osobę odpowiedzialną za wykonywanie powierzonych jej, przez podmiot podlegający kontroli, obowiązków w zakresie objętym kontrolą. Uwzględniając specyfikę kontroli obrotu wyrobami akcyzowymi oraz kontroli urządzania gier i zakładów wzajemnych, związaną ze znaczną liczbą nakładanych i zdejmowanych zamknięć urzędowych, ich rejestrowanie odbywać się będzie w dokumencie ewidencyjnym określonym jako *spis zamknięć urzędowych*.

W rozdziale trzecim projektu rozporządzenia określono rodzaje i formy zamknięć urzędowych poprzez ich precyzyjną charakterystykę. Określenie rodzajów i form zamknięć urzędowych pozwala na prawidłową ocenę okoliczności związanych z ich stosowaniem, a w szczególności z nakładaniem i zdejmowaniem.

W przepisach § 10 określono dwa rodzaje zamknięć urzędowych. Wskazano, że plomby są wykonane z takich materiałów, które gwarantują ich trwałość w zwykłych warunkach użytkowania. Drugim rodzajem są pieczęcie, stemple i inne znaki stosowane przy wykonywaniu kontroli. Gwarantuje to możliwość stosowania zamknięć urzędowych w sytuacjach, gdy nie ma możliwości nakładania plomb. Określenie rodzajów zamknięć urzędowych jest niezbędne dla ich prawidłowego stosowania.

W § 11 określono formy zamknięć urzędowych poprzez dokładne opisanie ich cech. Sprecyzowano również, że elementem form zamknięć jest to, aby po nałożeniu była możliwość ich łatwej kontroli oraz oceny ich nienaruszalności. Określono także niezbędne składniki zamknięć oraz elementy ich oznaczania.

Przepis § 12 wprowadza możliwość uznania innych rodzajów zamknięć urzędowych nałożonych przez inne właściwe organy, czy to krajowe (np. służby weterynaryjne) czy innych państw (np. administracje celne innych krajów).

Istotą regulacji zawartej w § 13 jest zdefiniowanie rodzajów podmiotów upoważnionych przez organ Służby Celnej do nakładania i zdejmowania zamknięć urzędowych poprzez warunki, jakie muszą one spełniać, aby mogły zostać upoważnione do tych czynności.

W § 13 ust. 1 pkt 1 lit. a określono, że podmiot, który uzyskał status upoważnionego podmiotu gospodarczego (AEO), może zostać upoważniony przez organ Służby Celnej do nakładania i zdejmowania zamknięć urzędowych w przypadku stosowania procedury uproszczonej, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. c tego rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992, str.1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 4, str. 307, z późn. zm.). Wynika

to z faktu, iż podmiot spełniający warunki określone w art. 5a Wspólnotowego Kodeksu Celnego jest szczególnego rodzaju podmiotem. Zgodnie z tym artykułem, jeżeli zajdzie taka potrzeba, organy celne po zasięgnięciu opinii innych właściwych organów, przyznają, z uwzględnieniem kryteriów przewidzianych w ust. 2, status upoważnionego podmiotu gospodarczego podmiotowi gospodarczemu mającemu siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty. Upoważniony podmiot gospodarczy korzysta z ułatwień odnoszących się do kontroli celnej dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony i/lub z uproszczeń przewidzianych w ramach przepisów celnych. Z zastrzeżeniem poniższych zasad i warunków status upoważnionego podmiotu gospodarczego jest uznawany przez organy celne wszystkich Państw Członkowskich bez uszczerbku dla kontroli. Biorąc za podstawę uznanie statusu upoważnionego podmiotu gospodarczego oraz, o ile spełniono wymogi związane z konkretnym rodzajem uproszczenia przewidzianego w ustawodawstwie celnym Wspólnoty, organy celne upoważniają podmiot do korzystania z tego uproszczenia.

2. Kryteria przyznawania statusu upoważnionego podmiotu gospodarczego obejmują:

- odpowiednie przestrzeganie wymogów celnych,
- odpowiedni system zarządzania ewidencjami handlowymi i, gdzie zachodzi taka potrzeba, ewidencjami transportowymi, który umożliwia właściwą kontrolę,
- w razie potrzeby, udokumentowaną wypłacalność, i
- gdzie ma to zastosowanie, odpowiednie standardy bezpieczeństwa i ochrony.

Określenie zasad:

- dotyczących przyznawania statusu upoważnionego podmiotu gospodarczego,
- dotyczących przyznawania upoważnień do korzystania z uproszczeń,
- określających, które organy celne są właściwe dla przyznawania takiego statusu i upoważnień,
- dotyczących rodzaju i zakresu ułatwień, które mogą zostać przyznane w odniesieniu do kontroli celnych związanych z bezpieczeństwem i ochroną, z uwzględnieniem przepisów odnoszących się do systemu wspólnego zarządzania ryzykiem,
- dotyczących zasięgania opinii i przekazywania informacji innym organom celnym, oraz warunków, w oparciu o które:
 - upoważnienie można ograniczyć do jednego lub więcej Państw Członkowskich,
 - można zawiesić lub odebrać status upoważnionego podmiotu gospodarczego, i
 - można zrezygnować z wymogu prowadzenia działalności na terenie Wspólnoty dla konkretnych kategorii upoważnionych podmiotów gospodarczych, z uwzględnieniem, w szczególności, porozumień międzynarodowych, następuje zgodnie z procedurą komitetu.

W § 13 ust. 1 pkt 1 lit. b określono, że podmiot może zostać upoważniony przez organ Służby Celnej do nakładania i zdejmowania zamknięć urzędowych pod warunkiem posiadania przez niego pozwolenia organu Służby Celnej, z którego będzie wynikać, że jest zwolniony z obowiązku przedstawiania towarów w urzędzie celnym. Celem tej regulacji jest wskazanie, że nie w każdym przypadku będzie możliwe uzyskanie przez podmiot takiego upoważnienia, a jedynie w przypadku posiadania odpowiedniego pozwolenia.

W § 13 ust. 1 pkt 2 określono, że podmiot, który zgodnie z przepisami odrębnymi dokonuje odbioru lub wysyłki wyrobów akcyzowych bez udziału funkcjonariuszy celnych, może zostać upoważniony przez organ Służby Celnej do nakładania i zdejmowania zamknięć urzędowych, po spełnieniu warunków określonych w art. 64 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej, czyli musi posiadać zatwierdzone akta weryfikacyjne oraz musi spełniać warunki niezbędne do uzyskania zezwolenia na zwolnienie z obowiązku składania zabezpieczenia akcyzowego, o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U z 2009 r. Nr 3, poz. 11 i Nr 98, poz. 819).

W § 13 ust. 1 pkt 3 określono, że podmiot zobowiązany do przestrzegania przepisów, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej, tj. przepisów

ustawy z dnia z dnia 29 lipca 1992 r. o grach i zakładach wzajemnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 4, poz. 27, z późn. zm.) może zostać upoważniony przez organ Służby Celnej do nakładania i zdejmowania zamknięć urzędowych pod warunkiem posiadania przez niego systemu służącego kontroli przebiegu i prowadzenia gier, w tym umożliwiającego rozstrzygnięcie wątpliwości związanych z urządzanymi grami oraz weryfikację prawidłowości wydawania zaświadczeń o uzyskanej wygranej, za pomocą magnetycznego zapisu obrazu.

W związku z faktem, że ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 168, poz. 1323,) weszła w życie z dniem 31 października 2009 r., należy przyjąć datę wejścia w życie projektowanego rozporządzenia z dniem ogłoszenia tj. bez zachowania okresu *vacatio legis*, określonego w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2007 r. Nr 68, poz. 449 oraz z 2009 r., Nr 31, poz. 206).

Z uwagi na powyższe uznać należy, że wejście w życie niniejszego rozporządzenia bez zachowania wymaganego okresu *vacatio legis*, nie narusza zasad demokratycznego państwa prawa i przemawia za tym ważny interes publiczny.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Krzysztof Kodzis
starszy specjalista
tel. 0-22 694-43-30
Departament Kontroli Celno-Akcyzowej i Kontroli Gier
Wydział Dozoru Celnego

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziałuje na podmioty podlegające kontroli wykonywanej przez Służbę Celną, o których mowa w art. 30 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 168, poz. 1323) oraz na organy Służby Celnej przeprowadzające kontrole.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie internetowej Ministerstwa Finansów (www.mf.gov.pl), zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.). Projekt został przesłany do zaopiniowania przez następujące podmioty gospodarcze oraz organizacje reprezentujące krajowych przedsiębiorców:

- Polski Przemysł Spirytusowy,
- Krajową Radę Górnictwa i Produkcji Biopaliw przy Stowarzyszeniu Naukowo-Technicznym Inżynierów i Techników Przemysłu Spożywczego,
- Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych,
- Krajową Izbę Biegłych Rewidentów,
- Krajową Izbę Doradców Podatkowych,
- Polską Izbę Spedycji i Logistyki,
- Krajową Izbę Gospodarczą,
- Polską Izbę Paliw,
- Polską Izbę Przemysłu Chemicznego - Związek Pracodawców,
- Polską Organizację Przemysłu i Handlu Naftowego,
- Polską Organizację Gazu Płynnego,
- Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego,
- Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego,
- Izbę Gospodarczą Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych,
- Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Promowania Odpowiedzialnej Gry,
- Związek Pracodawców Prowadzących Gry Losowe i Zakłady Wzajemne,
- Stowarzyszenie Menedżerów Firm Działających w Zakresie Gier Losowych.

Poniższe podmioty zgłosiły następujące uwagi do projektu rozporządzenia:

- Stowarzyszenie Menedżerów Firm Działających w Zakresie Gier Losowych:

Ustawa o grach i zakładach wzajemnych jednoznacznie rozgranicza pojęcie urządzenia do gry i automatu do gry czy automatu do gry o niskich wygranych. Natomiast w projekcie najczęściej jest używane sformułowanie *urządzenie*, a jedynie można się domyślać, że chodzi również o *automat do gry*. W takim przypadku, jeśli organ Służby Celnej nałoży na automat do gry zamknięcia urzędowe, to fakt jego nałożenia jest odnotowany w protokole z czynności kontrolnych oraz spisie zamknięć urzędowych. W ocenie Stowarzyszenia nie jest jasne, w jakim

trybie - oprócz wykonywania przez organ Służby Celnej kontroli - może nastąpić zdjęcie urzędowego zamknięcia np. w celu przemieszczenia czy wycofania automatu. Z uwagi na jej znaczenie dla działalności w zakresie gier na automatach, kwestia ta powinna zostać wyjaśniona.

Odnosząc się do powyższych uwag należy zauważyć, że pojęcie *urządzenia* w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej zostało użyte po raz pierwszy przy określaniu zadań Służby Celnej, w art. 2 ust. 1 pkt 8, tj. odpowiednio: „Do zadań Służby Celnej należy (...) wykonywanie innych zadań wynikających z przepisów odrębnych, a szczególności: (...) wykonywanie zadań wynikających z ustawy z dnia 29 lipca 1992 r. o grach i zakładach wzajemnych, związanych w szczególności z udzielaniem zezwoleń, zatwierdzaniem regulaminów oraz rejestracją *urządzeń*”. Konsekwentnie też w art. 32 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej ustawodawca określił, że: „Funkcjonariusze wykonujący kontrole są uprawnieni do (...) nakładania zamknięć urzędowych na *urządzenia*, pomieszczenia, naczynia oraz środki transportu”. Z powyższego jednoznacznie wynika, że pojęcie *urządzenia* dotyczy również automatu do gry i automatu do gry o niskich wygranych. Natomiast problematyka trybu, w jakim może nastąpić zdjęcie zamknięcia urzędowego w celu przemieszczenia czy wycofania automatu, nie jest regulowana niniejszym rozporządzeniem, zatem brak jest możliwości merytorycznego odniesienia się do tej kwestii.

- Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych:

Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych zwraca uwagę, iż § 14 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 wymaga zmiany bądź doprecyzowania. Przepis ten umożliwia upoważnienie podmiotu objętego kontrolą, działającego w zakresie obowiązywania ustawy o grach i zakładach wzajemnych, do nakładania i zdejmowania zamknięć urzędowych we własnym zakresie. Nie znając celowości zamieszczenia takiego zapisu przez ustawodawcę, nie możemy pominąć faktu, iż brak jest precyzyjnego opisu sytuacji, w których zdejmowanie i nakładanie zamknięć urzędowych może nastąpić. Uważamy, że pozostawienie pełnej dowolności w tym zakresie kontrolowanemu podmiotowi podważa sens kontroli nad tym podmiotem. Dodatkowo, zwracamy uwagę, iż wykorzystując literę tego zapisu, podmioty zamierzające działać w sferze wideoloterii znajdują się w uprzywilejowanej sytuacji w związku z ze znalezieniem się *de facto* poza bieżącą kontrolą właściwych organów celnych. Systemowe rozwiązania dotyczące wideoloterii zawierają już bądź mogą zawierać wypełnienie wszystkich opisanych w przywołanych punktach rozporządzenia obligacji. Spowoduje to, iż najostroższa forma hazardu, jaką są wideoloterie eliminowana przez ustawodawców z wielu krajów na całym świecie, zostanie w Polsce dodatkowo uprzywilejowana.

Przedmiotowy przepis (obecnie § 13 ust. 1 pkt 3 i ust. 2) jednoznacznie określa, jaki podmiot może się ubiegać o upoważnienie do nakładania i zdejmowania zamknięć urzędowych i nie pozostawia żadnych dowolności w tym zakresie. Ponadto wprowadzenie obowiązku posiadania przez ten podmiot systemu, o którym mowa w ww. przepisie stanowi gwarancję zachowania przez organy Służby Celnej pełnego nadzoru nad kontrolowanym podmiotem. Odnosząc się do pozostałych uwag należy zauważyć, że nie dotyczą one zakresu spraw regulowanych niniejszym rozporządzeniem, lecz sposobu i trybu kontroli urządzania i prowadzenia gier i zakładów

wzajemnych, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej, zatem brak jest możliwości zajęcia merytorycznego stanowiska.

W trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia do dnia 23.10.2009 r. (termin konsultacji ze strona społeczną). W tym terminie nie wpłynęło żadne zgłoszenie, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

3. Wpływ aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego,

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków i nie wpłynie na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i sektora finansów publicznych.

b) na rynek pracy,

Przedmiotowa regulacja nie będzie mieć wpływu na rynek pracy.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw,

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

d) sytuację i rozwój regionalny

Regulacja nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

4. Wskazanie źródeł finansowania

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje konieczności wydatkowania dodatkowych środków finansowych.